

Є. В. Кочелаб

Лариков Леонід Никанорович

ЛАРИКОВ Леонід Никанорович (22. 10. 1926, м. Русе, Болгарія – 30. 10. 2000, Київ) – металофізик. Чоловік [С. Ларикової](#). Доктор технічних наук (1967), професор (1968). Заслужений діяч науки УРСР (1979). Державні нагороди СРСР. Закін. Софій. політех. інститут (1951). Відтоді працював у Софій. університеті; від 1956 – в Інституті металофізики НАНУ (Київ): 1962–91 – завідувач відділу дифузій. процесів, 1991–2000 – гол. н. с. відділу фазових перетворень; за сумісн. 1975–82 – професор кафедри фізики металів Київ. політех. інституту; 1982–83 – професор кафедри фіз. металургії Моск. фіз.-тех. інституту. Наук. діяльність пов'язана з вивченням проблем фізики міцності та пластичності, дифуз. процесів, механізмів дифузії в нано-, квазікристалах та аморф. матеріалів.

Основні праці

Автомати керують властивостями матеріалів. К., 1974; Диффузионные процессы в твердой фазе при сварке. Москва, 1975 (англ. перекл. – Нью-Делі, 1981); Диффузионные процессы в упорядоченных сплавах. К., 1975 (англ. перекл. – Нью-Делі, 1981); Ячеистый распад пересыщенных твердых растворов. К., 1976; Залечивание дефектов в металлах. К., 1980; Intermetallic compounds Principles. London, 1994; Морфология граничной фазы при реактивной взаимной диффузии в системах Cu–Si и Cr–Si // МНТ. 1998. Т. 20, № 9 (співавт.).

Бібліографічний опис:

Лариков Леонід Никанорович / Є. В. Кочелаб // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2016. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-53298>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).